

Prišiel k nám Mikuláš...

*Padá, padá biely sniežik
na lesy a stráne,
už Mikuláš s pani Zimou
chystajú si sane.
Rozbehnú sa dolu brehom
celým šírým svetom
a darčeky rozdávalú
všetkým dobrým deťom.*

S nástupom zimného obdobia sa deti tešia nielen na šantenie v prírode, ale aj na príchod Mikuláša. Mnohí z nás vôbec netušia, že to nie je žiadna vymyslená rozprávková postava, ale skutočne existoval.

Viete, kto to bol?

Narodil sa v ázijskej časti Turcka do majetnej rodiny okolo r. 270 nášho letopočtu. Vo veku devätnásť rokov sa stal predstaveným kláštora. Rodičia mu po smrti zanechali veľké bohatstvo, vďaka čomu mohol cestovať po svete. Preslávil sa svojou dobročinnosťou. Počas putovania svetom svoje dedičstvo rozdal chudobným.

O tejto jeho vlastnosti sa zachovalo veľa legiend. Jedna z najrozšírenejších z neho spravila svätého patróna všetkých detí.

Veno pre tri panny

Tento príbeh rozpráva o mužovi, ktorý vyšiel na mizinu a nemohol uživiť svoje tri dcéry. Mikuláš vhodil do okna ich domu tri mešce so zlatými hruškami a tak zmenil život dievčat.

Práve odtiaľ pochádza tradícia, ktorú deti dodržiavajú dodnes – položia čisté topánky do okna a ráno si v nich nájdú darčeky. Za sviatok svätého Mikuláša bol vyhlásený 6. december, deň úmrtia tohoto dobrodinca.

Mikulášske obchôdzky

V čase nášho detstva bolo zvykom, že s darčkami pre deti chodil do domácností Mikuláš, ktorého sprevádzali čert a anjel. Túto družinu tvorili zvyčajne susedia alebo rodinní príslušníci, ktorí sa obliekli do prumeraných odevov. Pri ich tvorbe sa prejavila neskutočná vynachádzavosť ľudí.

Mikuláš mal červený plášť, dlhú bielu bradu, čiapku, biskupskú palicu, zvonček, ktorým pri dverách domu zazvonil, a hlavne vrece plné balíčkov so sladkosťami i ovocím. Strach vzbudzoval rohatý čierny čert s tvárou zamazanou od uhlia a dlhým chvostom. K jeho výzbroji patri-

li reťaz, ktorou stále hrkotal, a mech s uhlím i varechou pre prípad, že ich bude potrebovať pre neposlušné deti. Anjela v bielych šatách zdobili krásne dlhé biele vlasy z lanu, závoj, na hlave venček a na chrbte krídla z papiera. Darčeky si pre svoje ratolesti vopred pripravila každá rodina podľa svojich možností. Deti ich dostali, až keď zaspievali pesničku, povedali básničku alebo sa pomodlili.

Aj my sme sa ako malí trochu báli, hlavne čerta, ale pohľad na vrece plné balíčkov nás toho strachu rýchle zbavil. Nastávali aj humorné situácie. Naša malá sestra Majka povedala, že ten čert má topánky nášho tatu.

Keď sme boli staršie, prevzali sme úlohu Mikuláša a chodili sme po dohode s rodičmi deti s darčkami po celom Plevovci. Stávalo sa, že okrem cukríkov a ovocia si niektoré deti v balíčku našli uhlie alebo varechu. Symbolizovalo to nezbedníkom, že sa treba polepšiť.

Posolstvo

Dnes sa skôr praktizuje dávanie darčiekov do okna. Verím, že tohtoročný Mikuláš deťom priniesol veľa prekvapení i radosti a po rokoch budú v tejto tradícii pokračovať pri svojich potomkoch. Pretože hlavným zmyslom svätého Mikuláša je dávať a nečakať na dar.

Božena Uhríková

*Hore briežkom, dolu briežkom,
zapadajú sane sniežkom.
Na nich svätý Mikuláš,
pri ňom anjel, z neba stráž.*

*Deti hladia do oblôčka,
nedočakavé majú očka.
Dobry strýčku Mikuláš,
pre všetkých dost darov máš?*

Tradícia vianočného stromčeka

Čo by to boli za Vianoce bez stromčeka? Vianočný stromček je asi jeden z najznámejších symbolov spätých so sviatkami lásky a pokoja. Je znakom všelúdskeho symbolu života a prosperity. Napriek tomu nebol vždy ich súčasťou. Viete, kde sa vzal a kedy vznikla tradícia jeho zdobenia?

Prvé zmienky o vianočnom stromčeku pochádzajú z Nemecka približne z obdobia 16. storočia. Pôvodne išlo o stromček alebo väčšiu vetvičku skrášlenú ovocím, orieškami, sladkosťami alebo len symbolickou ozdobou. Ozdobené vianočné stromčeky sa najprv nachádzali v remeselných cechových domoch. V domovoch obyčajných ľudí sa začali objavovať až v polovici 17. storočia.

V 18. a 19. storočí sa už ich zdobenie rozšírilo aj do okolitých štátov. Najprv sa objavovali v mestách a neskôr aj na vidieku. Spočiatku sa stromčeky zdobili skromne, predovšetkým tým, čo ľudia dopestovali v záhrade. Dávali sa na ne aj perníky, domáce pečivo, sušené ovocie alebo podomácky vyrobené ozdoby z papiera, rôzne figúrky zo slamy či z kukuričného šúpolia. Neskôr sa pridali aj háčkované alebo paličkované ozdoby, sviečky či prskavky. Stromček býval spočiatku zavesený v kúte alebo v strede izby vrcholcom k zemi. Jednozračnú príčinu, prečo sa práve ihličnatý strom stal symbolom Vianoc, nepoznáme. Isté však je, že je s nimi spätý veľmi pevne.

Vianočný stromček prešiel dlhou históriou, počas ktorej sa zapísal do ľudských srdc ako neodmysliteľná súčasť Vianoc.

VP

„Život je kreslenie bez gummy.“

Albert Einstein

Máte aj vy pocit, že tento rok ubehol strašne rýchlo? Je to paradox. Hoci nám ho mala korona spomaliť alebo až úplne stopnúť, život sa napriek všetkému vrátil ku svojmu hektickému tempu. Zvykli sme si. Prispôbili sme. V tom sme my ľudia veľmi dobrí. Nič nás nezastaví.

*Vianoce už stoja za dverami,
nový rok v poradovníku za nimi,
je tu čas bilancovať,
je tu čas spomínať.*

*Chceli by ste niečo vrátiť?
Dačo zase inak urobiť?
Bohužiaľ, takto to v živote nechodí.
Nič nevymažeme,
nič neopravíme,
ďalší pokus nik neprihodí.*

*Moment sa nezopakuje.
Všetko je premiéra.
Dakedy vydarená,
dakedy zbabraná.
Občas nám tleskajú,
občas nás i vypískajú...*

Vyberme si však tie lepšie momenty. Verím, že každý z vás ich dokáže nájsť. Aj keď nemáme za sebou úplne jednoduchý rok. Podakujeme sa za maličkosti. Možno za to, že sme ho prežili v zdraví, bez vážnejšej ujmy, mohli sme byť so svojimi blízkymi, neprišli sme o prácu. Všetci také šťastie nemali...

A poďme si aj niečo zaželať. Zdravie pre naše rodiny, tváre rozžiarené jednoduchým šťastím, viac lásky a tolerance medzi ľuďmi, viac času jeden na druhého, menej hnevu a závidí, aby každý deň stál za to... Nezabúdajme, väčšinu z toho máme vo vlastných rukách. Tak konajme tak, aby sme si na konci ďalšieho roku neželali veľkú časť z neho vygumovať.

V poslednom tohtoročnom čísle Moravskolieskovského hlásnika sa obzrieme za udalosťami posledných týždňov a mesiacov. Ste zvedaví na to, aké boli čísla na plošnom testovaní? Aký život zachraňujúci prístroj sa podarilo získať našej obci? Ako vyzerá dištančné vzdelávanie lieskovských školákov? Či ktorým športovcom sa podarilo priniesť si z majstrovstiev Slovenska dve bronzové medaily? Zalistujte si v našom novučičkom Hlásniku, ktorý vám len nedávno hodila teta poštárka do schránky, a dozvedte sa viac. A možno pri začítaní sa do jedného článku z histórie prídete i na to, že dnes vám ani zďaleka nie je ťažko, ako vo vojnových časoch...

V mene celej redakcie vám želim príjemné čítanie a krásne vianočné sviatky plné magických okamihov!

Mgr. Monika Kusendová

Zopár otázok na starostu**Blížia sa nám Vianoce, koniec roka - je čas rekapitulovať. Ideme na to?**

Rok 2020 sa určite zapíše do dejín ako zvláštny. Vo februári sme poslednou kultúrnou akciou pochovali basu. Vtedy sme ešte nevedeli, že sa „kultúrny pôst“ predĺži minimálne do konca roka, ak nepočítame Jánske ohne, festival „Na plný dych“ a bohatú účasť občanov na jesennom testovaní.

Nastali obmedzenia, zákazy, neustále zmeny a eventuálna neistota. Prežívali sme niečo nové. Po prvotne prijatých opatreniach sa relatívne život vrátil do starých kolají. Lieskovému sa napriek všetkému celkom darilo, čo - to sme „pobudovali“, zrekonštruovali, postavili. Konečne sa začína obec formovať. Verím, že sa nám podarí aj budúci rok v tomto trende pokračovať. Osobne som spokojný.

Ak by ste mali za celý rok vyzdvihnúť jednu vec v obci, na ktorú ste obzvlášť hrdý, ktorá by to bola?

Určite je to disciplína i zodpovednosť našich ľudí, s akou sme sa všetci ujali novej roly s korunou. Väčšina vecí je zásluhou spoločného úsilia, takže ja radšej využijem túto možnosť, aby som sa poďakoval všetkým obetavým ľuďom, ktorí mne aj celej obci počas roka pomáhali a majú zásluhu na úspechoch, ktoré sa nám podarilo dosiahnuť.

Koniec roka a začiatok toho nového je aj časom predsavzatí. Máme aj da- jaké obecné?

Pomôžem si jedným pekným citátom „Dôvodom, prečo je také ťažké nájsť šťastie, je to, že minulosť vidíme lep-

šie, než v skutočnosti bola, súčasnosť vidíme horšiu, ako naozaj je a budúcnosť vidíme ako problematickejšiu, než bude.“ Tešme sa preto z každého dňa, radujme sa z maličkostí, všetko ostatné vieme dosiahnuť každodennou cielavedomou prácou.

A čo nejaké resty. Sú, či už osobné alebo obecné, ktoré by ste chceli v ďalšom roku dobehnúť?

Blíži sa koniec roka a čo sme nestihli, už nedobehneme. Je to ako pri športe. Ak sa prehrá zápas, je namieste do večera bilancovať, v čom sme mohli byť lepší, dobre sa vyspať a ráno začať na sebe pracovať znova. Pre mňa je nový rok len skutočnosťou, že položím na stôl nový kalendár a chvíľu si budem pri písaní dátumu zvykať na nové číslo letopočtu.

Na záver, čo by ste zaželeli našim občanom k nadchádzajúcim sviatkom? Máte na srdci v tomto nelahkom období niečo špeciálne?

Nelahké obdobia boli aj budú. Ľudstvo sa už viackrát vo svojej histórii muselo vysporiadať s nelahkým údelom. Často sme si za to mohli sami, dôsledkom vojen a s ňou spojenej tyranie, inokedy nám sama príroda ukázala silu a mali by sme si z toho vziať ponaučenie.

Blížia sa vianočné sviatky, prežime ich v pravom kresťanskom duchu v kruhu svojej najbližšej rodiny. Prajem vám všetkým hlavne pevné zdravie, veľa šťastia, nájsť si počas sviatočných dní dôvod na radosť, menej starostí a samozrejme lásku! *Rozhovor pripravila*
Mgr. Monika Kusendová

Výzva na odstránenie a okliesnenie stromov a iných porastov

Spoločnosť Západoslovenská distribučná, a. s., v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, **vyzýva vlastníkov, nájomcov a správcov nehnuteľností na odstránenie a okliesnenie stromov a iných porastov**, ktoré ohrozujú bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky energetických zariadení distribučnej sústavy, a ktoré sa nachádzajú na ich nehnuteľnostiach najneskôr do 7. januára 2021.

Ak v uvedenej lehote nedôjde k odstráneniu alebo okliesneniu stromov a iných porastov vlastníkom, vykoná tieto úkony Západoslovenská distribučná, a. s. a za týmto účelom v súlade s § 11 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vstúpi na dotknuté pozemky.

Neutíchajúci dážď rozvodnil Klanečnicu

V dôsledku výdatných zrážok z predchádzajúcich dní, keď v podstate nepretržite pršalo, začala v stredu 14. októbra 2020 nebezpečne stúpať hladina potoka i v našej obci. Na Šancoch hrozilo vybreženie vodného toku, na miesto boli privolaní členovia DHZO Moravské Lieskové.

Z DIANIA V OBCI

Lieskové sa pýši novými zastávkami

Iste ste si všimli ďalšiu zmenu v Moravskom Lieskovom. Tri staré ošarpané plechové autobusové zastávky, ktoré pôsobili nevábivo, nahradili novučké prístrešky s moderným dizajnom. Cestujúcim pri čakaní na spoj poskytujú ochranu pred dažďom i vetrom. Priehľadné steny zabezpečia výhľad na prichádzajúci autobus. Spĺňajú náročné estetické a prísne bezpečnostné kritériá. Ich vzhľad vyhovujúci požiadavkám dnešnej doby iste príspeje ku skultúrneniu verejného priestranstva v našej obci. Dúfame, že budú dlho slúžiť k spokojnosti našich obyvateľov a nestanú sa obeťou vandalizmu.

Lubica Kusendová

Autobusová zastávka pri bývalom obchodnom dome

Pôvodná autobusová zastávka Brestové

Autobusová zastávka pri Pohostinstve Trchala

Pôvodná autobusová zastávka pri bývalom obchodnom dome

Autobusová zastávka Brestové

V prípade zlyhania srdca rozhodujú minúty

Našťastie máme život zachraňujúci prístroj už aj v Moravskom Lieskovom

Na vynovenej budove hasičskej zbrojnice v centre našej obce pribudol **život zachraňujúci prístroj** dostupný širokej verejnosti. **Automatický externý defibrilátor (AED)** pomáha pri poskytovaní prvej pomoci tým, že **pomocou elektrického výboja dokáže obnoviť správny srdcový rytmus**. Nachádza sa vo vyhrievanej ochrannej skrini

zabezpečenej alarmom a kamerovým systémom.

Záchrana vo vašich rukách

Prístroj môže použiť každý, kto potrebuje podať prvú pomoc. Po zavolaní na **tiesňovú linku 155 alebo 112** vám operátor oznámi **PIN kód na otvorenie skrinky**.

Obsluhu zvládne aj laik. **AED vydáva hlasové povely v slovenskom jazyku**, ktoré umožnia rýchle a účinné použitie. Presne vás naviguje krok po kroku. Stačí, ak pacientovi priložíte na hrudník defibrilačné elektródy. Sám analyzuje jeho zdravotný stav a v prípade potreby aplikuje elektrický výboj.

Vyššia šanca na prežitie

Pri záchrane človeka, ktorého postihlo zlyhanie srdca, hrá najväčšiu úlohu neúprosný čas. Bez prísunu kyslíka nenávratne odumierajú mozgové bunky už po štyroch minútach, po desiatich minútach hrozí smrť. **Včasnou defibriláciou ešte pred príchodom zdravotnej služby pomôžete zachrániť to najcennejšie – ľudský život.**

Lubica Kusendová

Z DIANIA V OBCI

TERMÍN PODANIA ŽIADOSTÍ NA ÚĽAVU MIESTNYCH DANÍ A POPLATKOV JE DO 31. JANUÁRA 2021 ŽIADOSTI PODANÉ PO TOMTO TERMÍNE NEBUDÚ AKCEPTOVANÉ

Daňové priznanie k dani z nehnuteľností

Vlastníci nehnuteľností, ktorí v priebehu roka 2020 nadobudli (kúpili, zdedili, skolaudovali), predali alebo darovali nehnuteľnosť, zmenili druh alebo výmeru pozemku, pristavili, nadstavili, zmenili účel využitia stavby, sú povinní podať daňové priznanie k dani z nehnuteľností na rok 2021. Občania, ktorí spĺňajú podmienky úľavy na dani z nehnuteľností, môžu predložiť žiadosť o úľavu na dani z nehnuteľností na rok 2021 (občania nad 70 rokov, ZŤP). Viac o podmienkach úľav nájdete vo VZN 2/2016.

Daň za psa

Majitelia psov sú povinní nahlásiť

všetky zmeny vo vlastníctve (nový pes, utratenie).

Poplatok za komunálny odpad

Žiadosť o zníženie alebo odpustenie poplatku za komunálny odpad na rok 2021 treba predložiť spolu s dokladmi preukazujúcimi nárok na zníženie alebo odpustenie poplatku (napr. študenti SŠ a VŠ ubytovaní na

internáte, občania s trvalým pobytom v obci Moravské Lieskové pracujúci a žijúci v zahraničí). Viac o podmienkach úľav nájdete vo VZN 3/2020 o stanovení poplatku za KO.

Od 1. januára 2021 budú v platnosti nové VZN č. 2/2020 o nakladaní s komunálnymi a s drobnými stavebnými odpadmi na území obce a VZN č. 3/2020 o stanovení poplatku za KO. Zmeny nastanú vo výške poplatku za KO a v podmienkach úľav pre majiteľov nehnuteľností v katastri obce, ktorí nemajú v obci trvalý pobyt. Všeobecne záväzné nariadenia č. 2/2020 a č. 3/2020 nájdete na www.moravskelieskove.sk

Naučme sa triediť odpad

Kovy

Železný odpad (strešná krytina, pílový plát, elektrický ohrievač a pod.) nepatrí do nádob určených na triedený zber. Do triedeného kovového odpadu zberaného zo zberných miest vkladajte len kovové obaly, napríklad očistené kovové obaly z potravín, plechovky od

nápojov, konzervy, kovové uzávery, viečka od jogurtov, hrnce, malé kovové súčiastky, drôty a káble bez bužírky.

Sklo

Do zberu skla patria všetky druhy fliaš bez zátok a uzáverov, poháre od zavaranín, fľaštičky od kozmetiky. Sklenené tabule nerozbíjajte. Sklo

dávajte do pevných vriec, aby nedochádzalo pri manipulácii k roztrhnutiu a zraneniu pracovníkov vykonávajúcich zber odpadu.

Udržujte poriadok v okolí zberných hniezd

Pokiaľ sú kontajnery v zberných hniezdach plné, neumiestňujte vytriedený odpad vedľa nich, nevytvárajte na stojiskách smetiská. Sledujte v kalendári vývozu,

kedy sa čo zberá a deň pred vývozom vyložte vo vreciach vedľa preplnených kontajnerov alebo pred dom váš vytriedený odpad.

Celoplošné testovanie na koronavírus v Lieskovom

Počas dvoch víkendov na konci mesiaca október a na začiatku novembra sa na celom území Slovenskej republiky uskutočnilo celoplošné testovanie na vírus COVID-19. Druhý víkend – 7. a 8. novembra 2020 prebehlo plošné testovanie v rámci 45 okresov

Slovenska. Otestovaných bolo 2 044 855 ľudí. Pozitívnych z nich bolo 13 509, teda 0,66%. Testovanie pomohlo zachytiť skryté ohniská nákazy a spomaliť šírenie vírusu. No a aké boli výsledky plošného testovania v Moravskom Lieskovom?

Prvý víkend prebehlo celoplošné testovanie v dňoch 31.10. a 1.11.2020. V obci Moravské Lieskové sa ho zúčastnilo 1 850 ľudí, z toho pozitívnych bolo 21 osôb. Počas druhého kola testovania, ktoré sa konalo v dňoch 7.11. a 8.11.2020 bolo otes-

tovaných 1 879 ľudí z našej obce. Z toho pozitívne boli iba 4 osoby. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa dobrovoľne podieľali na pomoci pri celoplošnom testovaní a v neposlednom rade aj obci Moravské Lieskové.

Celoplošné testovanie Moravské Lieskové

Celoplošné testovanie Bučkovec

Pozitívny Mikuláš

Tak už som tu, deti milé,
dočkali ste sa tej chvíle.
Prešiel som ja už kus Zeme,
skončil som aj v karanténe.

Postrácal som mnohé rúška,
príšť až k vám, to bola fuška.
Certifikát mám vo vreci,
jajže, bože, niet pomoci.

Druhý dali mi do ruky,
keď podstúpil som také muky.
Paličku mám v nose stále,
stratil som sa im v tom dave.

A hľa, ďalšie odberné miesta,
tu skončila sa moja cesta.
Čo vám nesiem? Nové testy!
Do vreca sa veľa zmestí.

Deťom sladkosti i ostatným dar.
Mám tam tiež vakcín pár.
Tá moja, hoc v krku páli,
aj tak si ju každý chváli.

Nepichá sa, ale pije.
Bacily vám zaraz zmyje.
A tak zdravíavšetkým veľa,
to Mikuláš vám želá.

Text-ilustrácia: Blažena Kopúňová

ZO ŽIVOTA NAŠICH ŠKÔLKAROV

Každý, kto vstupuje k nám do škôlky, dobre vie, že si rúčky v umyvárke dobre mydlom umyje. I keď pravidlá v škôlke na hygienu prísne máme, v ničom tu nezaháľame.

Jeseň, pani bohatá, má lúče zo zlata. A keby len zo zlata. Je plná inšpirácií a pestrých farieb. Preto sme si v škôlke vyrobili peknú výzdobu, s ktorou nám pomohli pani učiteľky. Pomaličky sa pripravujeme na príchod Mikuláša. Trénujeme básničky, s ktorými ho prekvapíme pri spoločnom posezení. A aby toho nebolo dosť, kreslíme v škôlke pre radosť...

Krásny advent želajú deti z materskej školy!

Bc. Drahomíra Brumerčíková

ŠKOLA POČAS DIŠTANČNÉHO VZDELÁVANIA

Ani počas dištančného vzdelávania sa v našej základnej škole nezaháľala a svoje povinnosti žiaci si plnia naozaj svedomito. Na hodine dejepisu sa VI.A trieda veľa dozvedela o histórii Egypta. Jej úlohou bolo zhotoviť pyramídu. Výber materiálu a technické rozmery boli už na samotných staviteľoch pyramíd.

Hoci dištančné vzdelávanie nám nedovoľuje tráviť vyučovanie v škole, žiaci usilovne

pracujú aj doma. Na hodine techniky sa poniektorí poriadne zapotili. Úlohou žiakov VI. ročníka bolo vyrobiť podložku pod hrniec a žiaci VII. ročníka mali zasa za úlohu vyrobiť si doma obuvák.

Aj naši štvrtáci preukázali svoju šikovnosť a manuálnu zručnosť na hodine pracovného vyučovania a vyrobili nádherné jesenné dekorácie.

A ako to zvládli, môžete vidieť na priložených fotografiách.

Návšteva múzea

V dňoch 7. a 8. septembra 2020 navštívili žiaci prvého aj druhého stupňa výstavu v moravskolieskovskom múzeu. Vzhľadom na protiepidemiologické opatrenia mohli budovu múzea navštevovať iba po jednotlivých triedach. Expozícia bola tentokrát zameraná na staré školské časy. Žiaci tu mohli vidieť rôzne vzácne predmety zo školských rokov ich starých či dokonca prastarých rodičov. Mnohé deti výstava doslova uniesla. Zaujalo ich naozaj všetičko a od vystavených exponátov sa nevedeli odtrhnúť. Bolo im napríklad neuveriteľné, že všetci nosili rovnaký telocvičný úbor, čudovali sa kalamárom a perám, s ktorými sa vtedy písalo, či učebniciam v maďarčine. Viacerí obdivovali krásne výkresy. Žiaľ, našli sa aj takí, ktorí nevedeli, že naša škola niesla v minulosti meno por. N. N. Smirnova alebo dokonca kto to bol. Najsmutnejšie je, a iste dajú starší za pravdu, že žiaci základnej školy pri otázke akaj bol národnosti, tipovali Nemeck alebo Američan... Je dôležité, aby naše deti poznali svoju históriu. Pretože národ, ktorý nepozná svoju históriu, je odsúdený ju prežiť znova.

Súťaž o najkrajšiu tekvicu

Hoci je aj tohtoročný školský rok poznačený koronavírusom a už každoročná jesenná šarkaniáda sa preto nemohla konať, v našej základnej škole bola zrealizovaná aspoň súťaž o najkrajšiu tekvicu. Konala sa v pondelok 19.10.2020. Vyrezané a zaujímavé tekvice skráslili priestory školského nádvorja a svojou nápaditosťou a farebnosťou priniesli aspoň trochu farby do smutných jesenných dní. Fantázia naozaj nepoznala hraníc – rôzne bytosti, zvieratká a iné výtvary boli dotvorené abstraktnými ornamentami. Žiaci sa podieľali na hodnotení – anonymným hlasovaním určili poradie najkrajších tekvíc. Spomedzi všetkých tekvíc bolo vybrať svojho favorita naozaj náročné a všetkým kreatívnym nápadom patrí veľký obdiv.

„SLOVO SA TELOM STALO“

Posolstvo Vianoc je svetlom pre všetkých ľudí

(Jn 1,14)

Drahí, s radosťou vám oznamujem **posolstvo Vianoc**: Boh sa stal človekom, prišiel prebývať medzi nami. Boh nie je vzdialený: je blízko, ba on je „Emanuel“, Boh s nami. Nie je niekým neznámym: má tvár, tvár Ježiša. Je to posolstvo vždy nové, vždy prekvapujúce, pretože presahuje každú našu i najodvážnejšiu túžbu. Predovšetkým preto, že to nie je iba oznam: je to udalosť. To, čo sa v skutku stalo, čo dôveryhodní svedkovia videli, počuli a čoho sa dotýkali v Osobe Ježiša z Nazaretu! Tým, že boli s ním, pozorovali jeho skutky a počúvali jeho slová, rozpoznali v Ježišovi Mesiáša; a keď ho videli vzkrieseného, po tom, ako bol ukrižovaný, mali istotu, že On, pravý človek, je súčasne pravý Boh, jednorodný Syn, ktorý prišiel od

Otca, plný milosti a pravdy (porov. Jn 1,14).

„Slovo sa telom stalo.“ Tvárou v tvár tomuto zjaveniu sa opäť vynára v nás otázka: ako je to možné? Slovo a telo sú skutočnosťami navzájom protikladné; ako sa môže večné a všemohúce Slovo stať krehkým a smrteľným človekom? Na to je iba jediná odpoveď: láska. Kto miluje, chce sa zdieľať s milovaným; chce byť s ním zjednotený, a Sväté písmo nám predstavuje práve veľké dejiny Božej lásky k svojmu ľudu. Lásky, ktorá dosiahla vrchol v Ježišovi Kristovi.

„Slovo sa telom stalo.“ Svetlo tejto pravdy sa zjavuje tomu, kto ju prijíma s vierou, pretože je tajomstvom lásky. Iba tí, ktorí sa otvárajú pre lásku, sú zahalení svetlom Vianoc. Stalo sa tak v betle-

hemskej noci, a deje sa tak i dnes. Vtelenie Božieho Syna je udalosťou, ktorá sa stala v dejinách, no zároveň ich presahuje. V noci sveta sa zapaluje nové svetlo, ktoré sa dáva vidieť jednoduchým očiam viery, tichému a pokornému srdcu toho, kto očakáva Spasiteľa.

A čo vlastne hľadá naše srdce, ak nie Pravdu, ktorá je Láskou? Hľadá ju dieťa so svojimi otázkami, ktoré sú tak odzbrojujúce i podnecujúce; hľadá ju mladý človek, ktorý potrebuje nájsť hlboký zmysel vlastného života; hľadajú ju muž i žena v zrelom veku na usmernenie a podporu úsilia v rodine i v práci; hľadá ju osoba v starobe, aby zavřila pozemskú existenciu.

„Slovo sa telom stalo.“ Posolstvo Vianoc je svetlom i pre národy, pre spoločnú

cestu ľudstva. „Emanuel“, Boh s nami“, prišiel ako Kráľ spravodlivosti a pokoja. Jeho Kráľovstvo nie je z tohto sveta, a predsa je dôležitejšie ako všetky kráľovstvá tohto sveta. Je ako kvas ľudstva: ak chýba, dochádza sila, ktorá pohýna vpred skutočný rozvoj: impulz k spolupráci na spoločnom dobre, k nezištnej službe bližnému, k pokojnému zápasu za spravodlivosť.

„Slovo sa telom stalo“, prišlo prebývať medzi nami, je Emanuelom, Bohom, ktorý sa nám stal blízkym. Kontemplujme spoločne toto veľké tajomstvo lásky, nechajme osvietiť srdce svetlom, ktoré žiari v Betlehemskej jaskyni! Požehnané Vianoce všetkým!

Eduard Lazo,
katolícky farár

Zbohom a nezabudni na mňa...

Adam Miklánek - spomienka

Na tento svet prišiel **15. mája 1914** v Bošáci, ako druhý zo štyroch potomkov Jána Miklána (* 8. 10. 1884, † 11. 4. 1963), syna Juraja Miklána a Alžbety, rodenej Bačovej z Moravského Lieskového a jeho manželky Anny, rodenej Ochodnickej, dcéry Adama Ochodnického a Kataríny, rodenej Fraňovej z Bošáce. Vyrastal v Moravskom Lieskovom, na kopanici *Papranné*. Ľudovú školu navštevoval v rokoch 1920 – 1927 v Moravskom Lieskovom.

Adam s mamou Annou (asi 1917)

Vojenská služba

Pri hlavnom odvode do čs. brannej moci (7. 4. 1936) vybrali poľnohospodárskeho robotníka Adama (výška 172 cm, hmotnosť 62 kg) pre **Peší pluk 39 „Výzvedný generála Grazianého“** s veliteľstvom v Bratislave (Svätoplukove kasárne), podriadenom veliteľstvu bratislavskej 17. pešej brigády, od 1. 1. 1938 veliteľstvu 9. divízie. Dňom 1. 10. 1936 ho zaradili do 8. roty pluku (Jelínkove kasárne) v Petržalke, kde začal vykonávať prezenčnú službu. Prísahu vernosti vlasti zložil slávnostným spôsobom pri príležitosti 18. výročia vzniku samostatného československého štátu, v stredu 28. 10. 1936.

Od 22. 10. 1936 do 9. 2. 1937 konal základný výcvik na guľometníka. 22/5. 1937 ho vymenovali strelcom z pušky. Postupne ho premiestňovali k 15., neskôr k 10. a napokon opäť k 15. rote pluku. Po jej zrušení (15. 7. 1938) ho natrvalo prideliť k 2. hraničiarskej rote práve vy-

tvoreného *Hraničiarskeho práporu* 50 určeného na obranu opevnenia petržalského predmostia.

Dňom 1. 10. 1938 ho síce preložili do zálohy, avšak v súvislosti s udalosťami po podpísaní Mnichovskej dohody medzi Nemeckom, Spojeným kráľovstvom, Francúzskom a Talianskom, ktorá bola zradou západných demokracií na ich československom spojencovi (30. 9. 1938), ho pridržali k výnimočnej činnnej službe na čas nevyhnutnej potreby. Vzápätí (10. 10.) Petržalku pripojili k Nemecku. Po odstúpení ďalšej časti slovenského územia agresívnemu poľskému a maďarskému susedovi Adama 30. 11. premiestnili k 10. rote *Pešieho pluku 39*, kde vykonával strážnu službu, od 4. 1. 1939 pôsobil v augmentačnom (výstrojnem) sklade pluku v Pezinku.

Do pomeru mimo činnú službu, čiže do zálohy, ho prepustili 1. 3. 1939. Po vzniku Slovenského štátu (14. 3. 1939) ho 15. 5. zaradili do 10. stotiny trnavského *Pešieho pluku 4* (1. 10. 1940 premenovaný na *Peší pluk 1*).

V osudný piatok 1. 9. 1939 prepadnutím beckovského Poľska nacistickým Nemeckom sa začala druhá svetová vojna. Na protipolskom ťažení (Slovensko pritom Poľsku vojnu nevyprovokovalo) sa zúčastnila aj slovenská poľná armáda. Ako mnohých iných, aj Adama 6. 9. prezentovali k mimoriadnemu

Príslušník *Pešieho pluku 39 „Výzvedný generála Grazianého“* voj. A. Miklánek (1938)

cvičeniu v zbrani, z ktorého ho prepustili 10. 10. 1939. Dňom 31. 1. 1940 ho preradili do vojenskej služby v I. zálohe.

10. 5. 1941 Adama vyňali z kmeňového počtu *Pešieho pluku 1* v Trnave a odovzdali do evidencie *Doplňovacieho okresného veliteľstva* v Trenčíne ako vojaka v zálohe (výnosom slovenského ministerstva národnej obrany zo 17. 7. 1941 hodnosť premenovali na strelníka v zálohe). V prípade mobilizácie mu v roku 1942 určili zaradenie ako nosič streliva.

Rodinný život

Dňa **5. februára 1942** zosobášil Ľudovít Pavel Domko v klasicistickom kostole evanjelickej cirkvi a. v. (z rokov 1785 – 1801) v Zemianskom Podhradí **Adama s jeho dvadsaťročnou snúbenicou Annou, rodenu Kosovou**, dcérou Jána Kosu a Evy, rodenej Drieťomskej. Po sobáši sa Adam nastahoval do domu svokrovcov na bošáckych kopaniciach č. 477. Ešte v tom roku sa manželom narodila dcéra **Eva**.

Povolávací rozkaz

V lete 1944 sa Miklánekovci tešili na narodenie druhého potomka. Počas žatvy si privyrábali na poliach bohatého gazdu Hurtoňa v neďalekých Trenčianskych Bohuslaviciach. **V utorok 18. 7.** však ich radostné očakávanie narušila nemilá udalosť. Do domu Adamových svokrovcov prišiel pošťár s úradným listom. Nasmerovali ho na pole, kde zať pracoval s manželkou. Keď obaja zbadali, kto k nim smeruje na bicykli, premkla ich zlá predtucha. Tá sa, bohužiaľ, vzápätí vyplnila. Nečakaný návštevník odovzdal zrobenému Adamovi do rúk **povolávací rozkaz**, v ktorom mu *Doplňovacie okresné veliteľstvo* nariaďovalo, že do 24 hodín sa musí hlásiť v trenčianskom *Pešom pluku 2*. S rastúcimi obavami sa manželia ponáhľali domov. Z radikálne zmenej situácie mali priam hrôzu, nevedeli si predstaviť, že po Adamovom odchode zostane Anička onedlho sama už s dvomi malými deťmi. Večer sa všetci chlapi z Bošáce, ktorí dostali povolávacie rozkazy, stretli u Ochodnických na konci obce. Po dohode o spoločnom odchode si Adam chytro zbalil osobné veci do dreveného vojenského kufra a rozlúčil sa s rodinou. Vrucne si pritulil a pobozkal manželku i dcérku. Netušil, že ich obe objíma naposledy a svoju druhú ratolesť nikdy neužrie. Vydal sa na cestu v ústrety neistote...

HISTÓRIA

Sobášna fotografia novomanželov Mikláncovcov (1942)

Odchod k Východoslovenskej armáde

Povolani muži po pešom presune ešte v noci nastúpili v Trenčianskych Bohuslaviciach na vlak idúci do Trenčína. Po príchode prešli bránou Štefánikových kasární oproti železničnej stanici. Márne Adam dúfal, že vzhľadom na jeho rodinnú situáciu mu dovoľia vrátiť sa domov. Nepochodil, jeho dôvody vojenské orgány neuznali. Spolu s viacerými mužmi z obce ho prezentovali do činnnej vojenskej služby na čas potreby. Po absolvovaní skráteného výcviku ho čakal odchod do poľa, k Východoslovenskej armáde (veliteľ gen. II. tr. Augustín Malár pochádzajúci zo Starej Turej), ktorej poslanie, okrem iného, spočívalo vo výstavbe obranných zariadení pozdĺž severovýchodných hraníc Slovenska a spoločnej bojovej činnosti s jednotkami Wehrmachtu proti blížiacej sa Červenej armáde. Adama s ďalšími povolanými vojakmi zaradili do transportu 2. pluku 1. technickej brigády Technického zboru (veliteľ plk. gšt. Viliam Talský). Odchod určili na 31. 7. 1944. Po príchode mužstva na železničnú stanicu došlo k vládnucim režimom neželanému incidentu. Od hlasných výkrikov, prečo majú ísť na front vojaci z chudobných rodín a arizátori spolu s gardistami zostávajú doma v teple, až k otvoreným prejavom sympatií k Rusom a streľbe do vzduchu. Vojaci napokon rozpojili

vagóny, potom zasa zatiahli záchranné brzdy, čím sa odjazd vlakovéj súpravy omeškal až do 21.34 h. Do vykladacej stanice v Medzilaborciach dorazili na druhý deň. Prichodiacich vojakov rozdelili do jednotlivých poľných jednotiek, Adama zaradili do **I. práporu (veliteľ stot. pech. Ivan Jobák) Pešieho pluku 6** umiestnenom v priestore Lupkovského priesmyku. Adamova jednotka (krycí názov Sadrovec 5) sa nachádzala až za slovenskou hranicou, na vtedajšom území Generálneho guvernamentu (Nemcami okupovaná oblasť Poľska), kde sa jej príslušníci podieľali na opevňovacích prácach. Odtiaľ v sobotu 5. 8. písal manželke o neľahkej situácii, v ktorej sa ocitol.

„Pozdrav dna 5. aug. 44

Odemna: jakožto otvojho manžela doma tebe manželka moja mockrat ta pozdravujem aj moju cerku aj tiež rodinu domácu konečne zme sa dostali na miesto (v) sobotu kebisi aničko vedela jakosom cestoval zadvani raz som sa najedel a pojakich kopcoch

A. Mikláncová s dcérami Ludmilou (l. zľava) a Evou (asi 1948)

zme išli odmali prozujem a vandrujem svetom a tuho hadam skončím lebo midobre nebolo ani hadam nebude som (v) polskú jak ti tuto kartu pišem tak nám ruské kanoni Buchaju aj v noci ine ti napišem druhý raz lebo ja nevjem čito dostaneš to pošlem jeden i domov ten namto zobere adá napoštu aničko napišmi jako sa máš ačože tam nove ačisi dostala ten listek

noboti aničko kebisy vedela jako nastuna dostali ohromna špekulacia ale dapanboh žesa navratim potom sito-to povjeme jako Bolo aničko potom hned napiš ketto dostaneš pozdravujem aj susedov zbohom aničko moja dobre a nezabud namna papá Dovi-denia tvoj AM dolina.“

V radoch povstaleckej armády

Na základe rozkazu armádneho veliteľa generála Malára sa tri pešie prápory peších plukov (druhé prápory plukov 4 a 5 a prvý prápor pluku 6) podriadených veliteľstvu 2. divízie a 2. rota tankov Východoslovenskej armády presunuli koncom augusta 1944 na stredné Slovensko a do Turca na boj proti narastajúcej aktivite partizánov. Prvý prápor Pešieho pluku 6 odišiel z Medzilaboriec 27. 8., na vrútockú železničnú stanicu dorazil na druhý deň. O 24 hodín neskôr vypuklo Slovenské národné povstanie, Adam sa stal príslušníkom 1. čs. armády na Slovensku. Jej prvým veliteľom bol Ján Golian (už 29. 8. povýšený čs. ministerstvom národnej obrany v Londýne na plukovníka generálneho štábu a na základe rozhodnutia Slovenskej národnej rady z 5. 9. na brigádneho generála, čo potvrdila 12. 9. čs. vláda v emigrácii), ktorého vo funkcii 7. 10. nahradil divízny generál Rudolf Viest. Adam sa so svojou jednotkou zúčastnil bojov proti nemeckým okupantom v okolí Turčianskeho Svätého Martina (od 1951 Martin), o čom svedčí pozdrav, ktorý napísal manželke 4. 9.

„Pozdrav dna 4./1944

Odemna adama Miklánek Tebe ženička moja aj dietky moje spominam si navas mnoho pozdravov ti posjelim Aničko moja pozdravujem aj rodičov obidvojich a pricte zamnú som v martine majte sa dobre ZBohom papá. Aničko.“

Dňa 21. 9. 1944 dostala 1. čs. armáda na Slovensku rozkaz na ústup z Turca. Po obsadení Banskej Bystrice nemeckými jednotkami vydal v noci z 27. na 28. 10. 1944 generál Viest rozkaz, v ktorom nariadil armáde prejsť na partizánsky spôsob boja.

Uväznenie

Mnohých príslušníkov povstaleckej armády, medzi nimi aj **Adama Mikláncaka, Nemci 29. 10. 1944 zajali pri obci Staré Hory**. Odvliekli ich do Banskej Bystrice, kde ich niekoľko dní držali na dvore miestnej školy o hlade a smáde. Správa o tom, čo ho postihlo, sa dostala až k jeho rodine do Bošáče. Nuž sa svokor vybral nákladným vla-

HISTÓRIA

E. Hulínková (l. zľava), L. Lezová a A. Miklánková pri pamätnej tabuli v bývalom nemeckom zajateckom tábore vo Falkensee (1998)

kom z Trenčína do Banskej Bystrice. Vzal zopár pecňov chleba, slaninu... Prišiel však neskoro. **Zajatých vojakov 12. 11. naložili do dobytčích vagónov a transportovali do Nemecka.** Naradením ministerstva národnej obrany (č. 479.650 Dôv. dopl. o. 1944, vl. č. 15519/1945) ho však dňom 29. 8. 1944 vyhlásili za nezvestného.

Otroci v zajateckom tábore

Po dlhotrvajúcej ceste v ponižujúcich, bezprostredne život ohrozujúcich podmienkach, dorazil transport so slovenskými zajatcami do nacistického lágra. **Adama (zajatecké číslo 101.328)**, podobne ako ďalších účastníkov Povstania **internovali v zajateckom tábore Stalag (Stammlager) VIII A Görlitz-Moys**, ležiacom na pravom brehu Lužickej Nisy (južne od východnej časti mesta, dnes Zgorzelec-Ujazd, Poľsko) a patriacom pod Vojenský okruh VIII Breslau (dnes Wrocław). Podľa zachovaného záznamu Wehrmachtu ho **19. 1. 1945** previezli do zajateckého tábora **Stalag III D Berlín** (Vojenský okruh III Berlín). Hlavným dôvodom bol rýchly postup útočiacich vojsk Červenej armády po začatí Visliansko-odrianskej operácie (12. 1. 1945), ktorá mala odľahčiť menej úspešnej bojovej činnosti anglo-amerických spojencov na západnom fronte v Ardenách. Väzňov z berlínskeho materského tábora umiestňovali aj v táborových pobočkách. Adam sa dostal do pobočky vo Falkensee (Stalag III D/Z - Zweiglager), ležiacej juhozápadne od nemeckého hlavného mesta. Nachádzal sa tam zbrojársky závod Demag (Deutsche Maschinenbau-Ak-

tiengesellschaft) vyrábajúci ťažké pásové pancierové vozidlá pre nemeckú brannú moc, v ktorom vyhladovaní väzni pracovali bez ohľadu na ich zdravie i životy v otrockých podmienkach až do úplného vyčerpania organizmu.

Muža nečakaj

Po skončení vojny sa do Bošáče i Moravského Lieskového postupne vrátilo niekoľko repatriantov, bývalých slovenských zajatcov tábora vo Falkensee. Márne však Anna Miklánková s oboma dcérami čakala, že sa jej manžel zjaví vo dverách ich domu. Nestalo sa tak. Jedného dňa našla na rímse okna položenú manželovu svadobnú obrúčku a svoju fotografiu, ktorú si Adam vzal so sebou, keď odchádzal. Na jej druhej strane zočila napísané: „Muža nečakaj, nevráti sa! Zahynul v zajateckom tábore vo Falkensee.“ V ten moment sa jej zrútil celý svet.

Svedectvo o smrti

A. Miklánková si v roku 1946 podala na Okresný súd v Trenčíne žiadosť o úradné vyhlásenie manžela za mŕtveho, predovšetkým z dôvodu, aby mohla dostať vdovský a deti sirotský dôchodok. V Bošáci jej za týmto účelom potvrdil prednosta úradu Miestneho národného výboru **svedectvo spísané v Moravskom Lieskovom 16. 5. 1946** pod č. 160/1946:

Ján Machovic, obyvateľ obce Moravské Lieskové č. d. 249, okres Nové Mesto n./Váhom, stavu slobodného, šofér, vojak Slovenského národného povstania, týmto hodnoverne a keď je potrebné aj prisahou osvedčujem, že mnou osobne známy Adam Miklánek,

narodený 15. mája 1914, ženatý, obyvateľ v Bošáci, bol so mnou vojakom Slovenského národného povstania, že menovaný bol nemeckým vojskom za povstania pri Banskej Bystrici zajatý, že menovaný bol odvečený do zajatia v Nemecku, kde bol na adrese M. Stammlager III. D. K. G. F. Zweiglager Falkensee u Berlína a menovaný na tam prežívané útrapy zomrel dňa 8. marca 1945, o čom mám osobnú vedomosť, keďže v tomto tábore som bol aj ja ako zajatec väznený.

Súd jej 19. 10. 1947 vyhovel a vyhlásil jej manžela Adama dňom 8. septembra 1945 za mŕtveho. Okrem toho ministerstvo národnej obrany vydalo v roku 1947 vdove osvedčenie podľa zákona č. 255/1946 Zb., v ktorom A. Miklánkovi priznalo účasť v národnom boji za oslobodenie od 28. 8. 1944 do 8. 3. 1945 ako príslušníkovi 1. čs. armády na Slovensku. Bol uvedený aj v zozname Štátneho úradu pre vojnových poškodencov 1920-1955 (pod č. 1203) ako vojak povstaleckej armády zajatý v Nemecku, kde zomrel.

Nezabudneme

Anna s dcérami po oslobodení Československa v máji 1945 začala navštevovať miesta posledného odpočinku na území Slovenska padlých sovietskych a rumunských vojakov a kľádla im tam kvety, nakoľko hrob jej manžela a otca dievčat zostal neznámy. **V roku 1960**, pri príležitosti 16. výročia Slovenského národného povstania, **odhalili** na budove požiarnej zbrojnice na Bučkovci (dnešný kultúrny dom) **pamätnú tabuľu** s menami obetí 2. svetovej vojny pochádzajúcich z Moravského Lieskového, ktorú neskôr premiestnili pred budovu obecného úradu. Je na nej uvedené i meno statočného povstaleckého bojovníka Adama Miklánka. Každoročne sa v našej obci koná pri príležitosti výročia jej oslobodenia v apríli i na počesť vypuknutia Povstania v auguste pred obecným úradom spomienkové zhromaždenie spojené s pietnym aktom kladenia vencov k pamätným tabuľiam. Nikdy nezabudnime na tých, ktorým niť života predčasne pretrhla nezmyselná vojna. Patrí im naša vďaka, obdiv a úcta, ktoré treba vštípiť aj ďalším generáciám.

Spomienky, listinnú a fotografickú dokumentáciu dcér Anny a Adama Miklánkovcov Evy Hulínkovej a Ľudmily Lezovej spracovala a redakčne upravila Ľubica Kusendová

Autorka ďakuje za pomoc pri písaní článku Dr. Petrovi Švandovi, CSc., bývalému riaditeľovi VHA v Trnave

ŠPORT

Dve bronzové medaily Naša vzpieračská mládež zabodovala

Majstrovstvá Slovenska vo vzpieraní mladších žiakov a žiačok sa uskutočnili **3. októbra 2020 v Dolnom Kubíne**. Konali sa však na základe prijatých opatrení v súvislosti s pandemiou COVID-19 bez divákov, zúčastnilo sa ich 65 pretekárov. Súťažilo sa **v štyroch disciplínach: trojskok z miesta, hod plnou loptou, trh a nadhod**.

Na stupni víťazov

Náš **vzpieračský oddiel ŠK Sokol** reprezentovali **Tomáš Rehák, Adrián Kusenda a Daniel Marták** pod vedením **trénera Michala Reháka**. Všetci traja súťažiaci nav-

števujú piaty ročník Spojenej školy Moravské Lieskové. Ako prvý sa v hmotnostnej kategórii **do 55 kg** predstavil **Tomáš Rehák**. Napriek zraneniu a dvom týždňom

netrénovania **skončil štvrtý**, od medaily ho delilo len 1,75 bodu. Pretekári umiestnení pred ním boli starší o 2 roky, v čom spočívala ich výhoda.

Adrián Kusenda nastúpil v kategórii **do 67 kg**, **Daniel Marták nad 67 kilogramov**. **Obaja získali pre našu obec bronz**.

Pre všetkých troch mladých vzpieračov to bol prvý výstup na majstrovstvách Slovenska vo vzpieraní. Svoju premiéru zvládli na výbornú a všetkým dokázali, že aj v nás **v Moravskom Lieskovom vyrastajú mladé talenty a možní budúci úspešní reprezentanti Slovenska**. Tvrdá drina a chuť do cvičenia prináša svoje ovocie, čoho sú chlapci príkladom.

Michal Rehák

Futbalová jeseň ukončil COVID

Na jeseň mužstvo MŽ-U13 odohralo dovedna päť zápasov z ôsmich plánovaných. Začiatok bol s pohľadu výsledkov dobrý – v prvom zápase sme zvíťazili, druhý skončil remízou.

Ďalšie sme však prehrali vždy len o jeden gól. Herne sme sa zlepšovali, no nevedeli sme využiť šance na strelenie gólov. Na Modrovej sme prehrali 1:0, v domácom derby s Dolným Srníom sme dlho viedli,

no nakoniec sme prehrali 1:2. Posledný zápas pred preru-

šením súťaže sme odohrali v Kálnici. Presadili sme sa

i gólovo, no nestačilo to a po veľmi dobrom zápase sme prehrali 3:2.

Predčasný záver

To bolo na jeseň všetko, čo sme stihli odohrať. Súťaž bola 12. októbra 2020 prerušená. Zostáva nám len dúfať, že jar bude priat' futbalu. Všetkým fanúšikom a občanom obce prajeme pokojné sviatky a pevné zdravie.

Jozef Uhrík

Život na ihrisku v obmedzenom režime

Už pri vydaní minulého čísla Hlásnika sme vedeli, že dohrať jesennú časť sezóny bude veľmi náročné, nakoľko opatrenia spojené s koronavírusom sa začali sprísňovať. **Bolo nám dovolené odohrať dva z troch zostávajúcich zápasov**, jeden zatiaľ prekladáme do jarnej časti.

V dvoch zápasoch, ktoré sme od posledného vydania odohrali, sme plnohodnotne nadviazali na dobré výkony z predchádzajúcej časti. Najskôr sme priviezli **vysoké víťazstvo 6:0 z Lúky**. O týždeň neskôr sme sa nielen s domácim prostredím, ale v konečnom dôsledku aj s celým futbalovým dňom pre rok 2020 rozlúčili **víťazstvom 6:1 nad Považanmi**. Zápas, ktorý nám ostáva z jesenného prídelu odohrať, je susedské derby so Bzincami pod Javorinou. Termín dohrávky je zatiaľ neznámy.

V tabuľke nám patrí 4. miesto, pred nami sú naši traja premožiteľia (Hrachovište, Čachtice a Dolné Srnie). Uvidíme, čo nám prinesie jar a v akom režime budeme môcť absolvovať zimnú prípravu.

Na ihrisku sa život nezastavil úplne Občas sa niekto prebehne po hracej ploche, rodičia prídu deťom pripomenúť, že pohyb na čerstvom vzduchu je zdraviu prospešný, dôchodcovia si

dajú k ihrisku zdravotnú prechádzku, posedia na lavičke. O to viac ma mrzí, že **niektoré skupiny**, ktoré sa na ihrisku stretávajú, **nechávajú po sebe neustále neporiadok**. Na ihrisku je smetný kôš, ale odpadky sú spravidla skôr vedľa neho. Obaly od pizze, fľaše (častokrát rozbité), poháre, plechovky, obaly... **Aj týmto by som chcel na tieto partie apelovať, aby po sebe nechali okolie ihriska v takom stave, aby sa tu aj iní cítili príjemne**. Ďakujem.

Juraj Gašparík

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Spoločenská rubrika - obdobie 10 - 11/2020

Životné jubileá – 10 -12/2020

70 rokov

Ján Janiga
Anna Pastorková
Vlasta Palková
Jaroslav Pastorek
Jaroslav Dedík
Olga Vojtková
Ing. Jaroslav Chovanec
Jozef Gerbel
Anna Bušová

75 rokov

Ladislav Baláž
Miloš Drobný
Jozef Mičo
Emília Zámečnicková
Vladimír Sahaj
Jaroslav Štefanovič
MUDr. Marta Zámečnicková
Mária Balážová

Ľudmila Bačová
Anna Štefanovičová

80 rokov

Ján Podolan
Eugénia Popelušáková

85 rokov

Emília Turovská
Eva Martišová
Emil Pastorek
Mária Podolanová
Milan Černý

90 rokov

Pavlina Podolanová

98 rokov

Emília Brímusová

Noví občiankovia

Dominik Harmady

Spoločné „ÁNO“ si vyslovili

Pavol Tomeček – Bibiana Chmulíková

Jaroslav Mikulec
– Katarína Peráčková

Vladimír Zámečník
– Mária Mičová

Odišli spomedzi nás ...

Jozef Jakubík - 93
Margita Gulánová - 72
Ján Švehla – 91
Margita Zámečnicková – 89

SPOMIENKY

Zažiar svetlo spravodlivému a radosť tým, čo sú úprimného srdca.

V piatok 27. novembra 2020 sme sa v Kostole Petra a Pavla v Modre naposledy rozlúčili s naším drahým manželom, otcom, dedkom a pradedkom **Mgr. Michalom Masárom**, ktorý pôsobil v Moravskom Lieskovom ako evanjelický farár v rokoch 1970 - 2008. Vo veku 80 rokov odišiel z tejto časnosti dňa 24. novembra 2020.

Smútiaca rodina

Odišiel si cestou, ktorou ide každý sám, len brána spomienok ostala dokorán. Ten, kto ťa poznal, si spomenie a ten, čo ťa mal rád, nikdy nezabudne.

Dňa 26. októbra 2020 uplynul rok, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dedko a pradedko **Peter Vojtek**. S úctou a láskou spomínajú manželka Olga, deti Andrea, Zuzana a Peter s rodinami.

Tí, ktorých milujeme, neodchádzajú, žijú v našich srdciach každý deň...

Dňa 8. novembra 2020 sme si pripomenuli 10. výročie úmrtia nášho milovaného otca, dedka a pradedka **Samuela Malíčka**.

Dňa 16. októbra 2020 uplynulo 11 rokov od smrti našej milovanej mamičky, babičky a prababičky **Anny Malíčkovej**.

S láskou, úctou a vďakou spomínajú dcéra Zdenka, vnučka Janka s rodinou, vnuk Tomáš s priateľkou.

Utíchlo srdce, utíchol hlas, mala si rada život a všetkých nás. Odišla si navždy, hoc túžila si ešte žiť. No osud to tak zariadil, že musela si nás opustiť. Dňa 18. novembra 2020 uplynulo päť rokov, čo nás navždy opustila naša milovaná manželka, mamička, dcéra a sestra

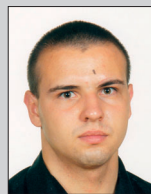
Mgr. Lenka Mitánová.

S láskou spomínajú manžel Miroslav, synovia Marek a Róbert, rodičia Werneroví, bratia Ľubomír a Ladislav s rodinami.

Odišiel si tíško ako odlietajú vtáci na zimu. Odišiel si v jedno zimné ráno. Ani si nám nestihol povedať: „Zbohom, ja už neprídem.“

Dňa 5. decembra 2020 uplynulo 10 rokov, čo nás navždy opustil manžel, otec a starý otec **Viliam Kucek**.
Smútiaca rodina

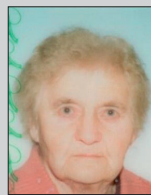

Ťažko je vysloviť, čo v srdci cítime po rokoch bolesti, čo k hrobu chodíme. Čas plynie ako tichej rieky prúd, kto ho mal rád, nemôže zabudnúť.

Dňa 15. decembra 2020 si pripomínáme 20. výročie tragickej smrti nášho milovaného syna **Adriána Zelka**.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku. S úctou a láskou spomínajú rodičia, súrodenci a ostatná rodina.

POĎAKOVANIE

V ten deň do smútku zahalený bol tvoj odchod nečakaný. Zostal prázdno, bolesť a žiaľ, kdeže je tvoja usmiata tvár. Hoci si odišla bez slova a na rozlúčku nebol čas, spomienky na teba zostanú navždy v nás.

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí sa prišli dňa 27. novembra 2020 naposledy rozlúčiť s našou drahou mamou, babičkou a prababičkou **Margitou Zámečnickovou**. Ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorými sa pokúšali zmierniť náš hlboký žiaľ.
Smútiaca rodina

Lieskovskí bežci na horskom krose Čachtický „krvák“ v Malých Karpatoch priniesol medaily

V posledný novembrový víkend sme sa konečne dočkali. Povolili prvú bežeckú súťaž! Po kvalitných jesenných tréningoch, kedy sme si neváhali „naložiť“ aj 30, 40, 50 kilometrov cez kopce ako Javorina, Lopeník či Inovec, sme takúto testovačku formy uvítali.

Organizátori Občianske združenie Čachtické podzemie, Poľnohospodárske družstvo Čachtice a Obecný úrad Čachtice sa rozhodli aj napriek nepríjemným obmedzeniam súvisiacich s koronavírusom nepripraviť športovcov o radosť z behu. Odhodlali sa a usporiadali **5. ročník oblúbeného horského preteku Bathory kros.**

Nazývajú ho tiež **Čachtický „krvák“**. Tí, čo ho už zabehli, vedia. A tí, čo ešte nie, tušia, že dôvod je jednoduchý. Na tých kopčiskách potíte krv. Dáte zabrat nohám, dychu, trpezlivosti. Vyskúšate pevnosť psychiky.

Vysoko v Malých Karpatoch v zimnom raji

V nedeľu 29. novembra na nás čakali **dva druhy trate – 12 kilometrov s prevýšením 450 metrov a 23 kilometrov s prevýšením 900 metrov.** Traja z nás sa podujali na tú dlhšiu, jeden na kratšiu. „Vytli“ sme tomu, čo to dalo a popritom si chvíľami užívali krásy prírody. Jeseň pomaly odovzdávala svoje žezlo zime. Čarovné kopce Malých Karpát na čele s inovatou posiatym **Plešivcom**, takmer vo výške 500 metrov nad morom, nabíjali energiou a človek potom zabúdal na únavu. Sem-tam potrápili úzke lesné cestičky a blato, ale čakali sme oveľa horšie. Nikto sa nevracal

domov ako divá sviňa a chodiaca výzva pre práčku, ani nezletel dole z kopca. Ale zato originál divú sviňu ste pri behu stretnúť mohli. Ako vám križuje cestu.

Už viac žiadne zemiaky

Podmienky nakoniec priali nadmieru. A i výsledky stáli za to. Zlato brala **Soňa Struhárová**, ktorá s prehľadom **porazila všetkých 37 žien na 23 kilometrov** s časom 2 hodiny a 3 minúty. Mne už štartovné číslo veštilo v cieľi trojku. A aj sa tak stalo, **na 12 kilometrov** som sa s časom 1 hodina a 3 minúty zmesčila **do prvej trojky spomedzi 64 žien** v mojej kategórii. Lieskovské ženy tak domov doniesli 2 medaily. Teda, vlastne... nedoniesli. Keďže kvôli korone sa nsmelo konať riadne vyhodnotenie, stále čakáme, či prídu poštou :)

Mužské osadenstvo tiež

dopadlo dobre. **Vlastimil Teplan** si na trati dlhej **23 kilometrov** vybojoval s časom 2 hodiny a 3 minúty **6. miesto spomedzi 75 mužov** vo svojej kategórii. **Tibor Nešťák** skončil v rovnakej kategórii s časom 2 hodiny a 19 minút **na 16. mieste.**

Pridajte sa k nám

Veríme, že už čoskoro sa budeme môcť zúčastniť ďalšej súťaže. Zažiť jedinečnú atmosféru, tímového ducha, adrenalín, dobrodružstvo. A ak by nám to pani korona opäť zase chcela prekaziť, pripravíme si vlastnú výzvu v podobe **desiatky kilometrov dlhých trailových behov po okolitých kopcoch.** Ešte šťastie, že v okolí máme toľko krásnych miest, kam vybehnúť. Ak by ste sa chceli pridať k našej malej skupinke, radi vás adoptujeme :)

Mgr. Monika Kusendová

BLAHOŽELANIE

Dňa 24. decembra 2020 sa dožíva krásnych 90. narodenín rodáčka z Moravského Lieskového **Dobroslava Ondřejková rod. Tinková.** Ku krásnemu životnému jubileu jej zo srdca prajú všetko najlepšie, veľa rodinnej pohody a hlavne zdravia manžel Alojz, dcéry Slávka a Marienka, obaja zaťovia, štyri vnúčatá Michal, Lukáš, Matej a Alžbeta s rodinami.

Ku gratulácii sa pridávajú sestry Mária a Gabriela, brat Janko so svojimi rodinami.

PET vrchnáky nepatria do koša

Michal Bocora - pokračuje zber plastových vrchnáčikov rôznych druhov (voda, sladený nápoj, mlieko, džús, káva, olej, aviváž...). Zberné miesta: obecný úrad, Nová ulica č. 345. Vopred veľmi pekne ďakujem za každý vrchnáčik.

Michal Bocora

JARNÁ KVAPKA KRVI 1.3.2021 od 8.00 do 10.00 v zasadačke OcÚ. Nahlásiť sa môžete na tel. čísle 032 285 67 15.

